

Marie blijft boeien

Wineke de Boer, *de Volkskrant*, **11 juni 2011**

Vrouwen zien het meteen: de Marie in de romans van de Brusselaar **Jean-Philippe Toussaint** (1957) is een echte bitch. Wispelturig, bazig, chaotisch, altijd te laat, nooit te beroerd om mannen voor haar te laten draven. Voor **Toussaints** hoofdpersoon is ze een raadselachtig, kwikzilverig, creatief wondertje met wie altijd wel iets te beleven valt. Aan het einde van het derde boek over de relatie tussen Marie en de verteller, *De waarheid omtrent Marie*, lijkt de liefde tussen die twee dan toch haar beslag te krijgen.

Jean-Philippe Toussaint, bekend sinds zijn grappige debuut *De badkamer* (1985), is allengs serieuzer gaan schrijven. Hij blinkt uit in sfeerbeschrijvingen. Niet voor niets wordt hij wel een epigoon van de nouveau romanciers uit de jaren vijftig genoemd.

De waarheid omtrent Marie valt uiteen in drie delen die elk een nacht beschrijven. Het tweede deel spreekt het meest tot de verbeelding. Hierin wordt jacht gemaakt op een pikzwart volbloed renpaard dat is losgebroken op de luchthaven Narita bij Tokio. Het is donker en het regent. Met auto's wordt het paard opgejaagd en uiteindelijk gevangen. Een krankzinnige scène, waarvan de verteller toegeeft dat hij hem heeft moeten verzinnen omdat hij er zelf niet bij was.

Marie heeft hem erover verteld. Ze was onder de indruk van de eigenaar van het paard, haar nieuwe minnaar. Toch zal ze teruggaan naar de verteller. In het laatste, broeierige deel, dat zich afspeelt op een zomers Elba, komen ze nader tot elkaar. Na een verzengende bosbrand waarbij Maries lievelingspaard omkomt, is de verteller de enige die haar kan troosten. Hij kent Marie door en door. Een geluk dat hij koestert.

Jean-Philippe Toussaint: *De waarheid omtrent Marie*.

Uit het Frans vertaald door Marianne Kaas.

Prometheus; 198 pagina's; EUR 18,95.

ISBN 978 90 4461 607 1.